

5. NOVEMBER 2023

31. MED LETOM

LETO XIII, št. 43

Evangelij: Eden je naš Učitelj, mi vsi pa smo bratje MT 23, 1-12

¹Tedaj je Jezus spregovoril množicam in svojim učencem: ² »Mojzesov stol so zasedli pismouki in farizeji.³ Delajte vse in se držite vsega, kar vam rečejo, po njihovih delih pa se ne ravnajte; govoriyo namreč, pa ne delajo.⁴ Vežejo težka in neznosna bremena in jih nalagajo ljudem na rame, sami pa jih še s prstom nočejo premakniti.⁵Vsa svoja dela opravljajo zato, da bi jih ljudje videli. Napravljajo si širše molitvene jermene in podaljšujejo robove na obleki. ⁶Radi imajo častno mesto na gostijah, prve sedeže v shodnicah, ⁷pozdrave na trgih in da jim ljudje pravijo »učitelj.« ⁸Vi pa si ne pravite »učitelj«, kajti eden je vaš Učitelj, vi vsi pa ste bratje. ⁹Tudi na zemlji nikomur ne pravite »oče«, kajti eden je vaš Oče, ta, ki je v nebesih. ¹⁰Tudi si ne pravite »vodnik«, kajti eden je vaš Vodnik, Kristus. ¹¹Največji med vami naj bo vaš strežnik. ¹² Kdor

se bo poviševal, bo ponižan, in kdor se bo poniževal, bo povišan.«

SMO HVALEŽNI?

Te dni pospravljamo še zadnje pridelke tega rodovitnega leta. V naših shrambah so police polne najrazličnejših marmelad, kompotov, kislih in posušenih shrankov ... In včasih se verjetno utrujemo zalotimo, da imamo vsega dovolj in da ob obilju čutimo še najmanj tistega, kar bi morali – hvaležnosti. Tako samoumevno je, da stvari imamo. Ko se sprehajaš ponekod po podeželju, ležijo in gnijejo pod drevesi sadeži, ki jih nihče ne pobira, ki nikogar ne razveseljujejo. Postal je samoumevno, da imamo raje kakovostno sicer vprašljive sadeže, ki so svetleči in enaki po velikosti. Če taki ne rastejo pred našim nosom, jih dobimo tako, da pač obiščemo trgovino. Pa ni samoumevno. Ne obilje pridelkov in ne polne police v trgovini. Vse je dar. Tudi v mojem in tvojem življenju. Bodimo hvaležni. Najprej samemu sebi. Vem, sliši se čudno, pa vendarle. Moja glava in moje srce želijo opravljati določene aktivnosti, ki pa bi bile popolnoma nemogoče, če ne bi moje telo zmoglo pri tem sodelovati. Vidim, hodim, govorim, objemam ... Kako hvaležen sem lahko svoji dovršenosti, se zavem le občasno, ko sem v stiku s kom, ki mu telesne omejitve preprečujejo, da bi počel vse tako, kot bi si želel. Bogu sem hvaležen, da me preko teh ljudi spomni,

kako obdarovan sem. Bodimo hvaležni drugim. Včasih mi kdo pove, da sem v njegovem življenju v kakšni točki odigral pomembno vlogo in da mi je hvaležen za to. Zanimivo se mi zdi, da se to velikokrat zgodi, ne da bi se tega zavedal ali se posebej trudil za to. Kot bi Bog na konico svoje roke pripel – mene.

Svojo hvaležnost vam večkrat izrazijo mož, otroci in ostali najbližji sorodniki. Včasih za konkretno pomoč, včasih preprosto zato, ker ste, drugič za besedo, dejanje.

Počutimo se lahko izredno obdarovani. Na mestu je, da se znamo za to obdarovanost tudi zahvaliti: in to prav vsem – v prvi vrsti pa Bogu! *Po: E. Mozetič*

Vi pa si ne pravite »učitelj«, kajti eden je vaš Učitelj ... (prim. Mt 23,8)

Dragi Jezus, zakaj mi kristjani jemljemo dobesedno samo nekatere tvoje besede?

Ko praviš: »Ta kruh je moje telo,« verjamemo, da je res tako.

A če rečeš: »Ne pustite, da vam pravijo »učitelj« ... je vse drugače.

Dragi Jezus, ne samo, da nam prija, če nam rečejo in nas imajo za učitelje, ampak celo resno mislimo, da dejansko smo učitelji.

Starši »učijo« molitvice.

Kateheti »učijo« tvoj evangelij tako, kot da so učitelji v šoli.

Duhovniki in pridigarji govorijo kakor učitelji.

In teologi se imajo pogosto za učitelje v najbolj vzvišenem pomenu besede.

Povsod sami učitelji! Vendar v nevarnosti, da njihova avtoriteta, tako kot pri pismoukih, temelji na »tako se je vedno delalo«, na prebranih knjigah, simpozijih, diplomah in takšnih ter drugačnih spričevalih.

Dragi Jezus, reši nas te škodljive iluzije učiteljstva!

Edini Učitelj si ti. Mi lahko učimo, samo če imamo avtoriteto, kakršno si imel ti: avtoriteto dejanj, ki so pred vsemi besedami. Nikakor ne moremo biti učitelji, ne da bi s svojim življenjem in zgledom potrjevali to, kar učimo. *Po: T. Lasconi,*

S ČUTOM ZA HVALEŽNOST ZAZRTI V PRIHODNOST

Kljub križem in preizkušnjam biti hvaležen

Prva nedelja v mesecu novembru je zahvalna nedelja. Letošnje leto je bilo zaznamovano z vremenskimi ujmani, ko so dele naše domovine zadele neseče: uničujoč veter, toča, katastrofalne poplave, zemeljski plazovi ... Vse to je povzročilo velike spremembe in škodo v naravi, pa tudi na infrastrukturi in na različnih objektih. Po drugi strani pa doživljamo, kako se ob preizkušnjah znova in znova pokažeta naša medsebojna solidarnost in čut za pomoč. To se je ob zadnjih nesrečah otipljivo pokazalo tudi prek gasilskih društev, Karitas, Rdečega križa, Civilne zaščite, nešteti podjetnikov, vojske... Pravzaprav pa je bilo pri vsem tem v ozadju odločilno čutenje posameznikov, darovalcev, ki so odprli svoja srca in na takšen ali drugačen način pomagali.

Čutimo, kako se je tudi za čut solidarnosti treba Bogu zahvaljevati! Zahvala se rodi, ko človek v sebi začuti, da je on sam postal deležen daru. Če s tega zornega kota gledamo na življenje, potem zahvala postane vodilna misel v življenju. Vse prevečkrat pa ljudje pojmovanje hvaležnosti zožimo zgolj na vidik materialnih dobrin.

Prva zahvala, ki gre Bogu, je zahvala za dar življenja. Živimo, ker nas je nekdo poklical v življenje in nam ga na koncu koncev tudi podaril. Vsak izmed nas srečuje osebe, ki nam izkazujejo pozornost in ljubezen. Tudi človeška bližina in prijateljstvo sta darova, za katera moramo biti v vsakem trenutku hvaležni.

Če smo sposobni iskrene in pristne hvaležnosti, potem tudi svet okoli nas postane prijaznejši in postopamo tudi boljši, naši odnosi trdnejši, saj s svojo hvaležnostjo na otipljiv način kažemo, kako ljudje drug drugega potrebujemo in s tem spletamo in utrjujemo medsebojne odnose. Povezani v trdno skupnost doživljamo, da kljub težkim trenutkom, ki se lahko zgrnejo na nas, nismo prepuščeni samemu sebi, ampak smo obdani z bližnjimi, z njihovo pozornostjo, ljubeznijo, ki se odraža tudi v sočutju med nami. Tem bolj to velja za živo, dejavno krščansko občestvo.

Ko človek začne razmišljati v tej smeri, hitro začuti, kako so stvari med seboj povezane in kako se prepletajo. Vsak član skupnosti naj bi torej težil k temu, da bi mogel prispevati svoj nanadomestljivi delež v svojih trenutnih razmerah. V tem smislu nas Jezus v evangeliju vabi in spodbuja, naj bi povsod in vedno gradili na trdnem temelju, na skali. Pot sreče in uresničenja je sv. apostol Pavel opisal ob koncu svojih pisem, ko pravi: »V vsem se zahvaljujte: kajti to je Božja volja v Kristusu Jezusu glede vas. Duha ne ugašajte« (1 Tes 5, 17-19). Ne ugašajte Duha – lep program za življenje vsakega človeka! Ne ugašati Duha, ki ga imamo v sebi, to nas znova in znova pripelje do pristne hvaležnosti.

*(Msgr. Alojzij Cvikel DJ, mariborski nadškof metropolit,
Sporočila Slovenskih škofij 11/2023, str. 209)*

Dragi bratje in sestre.

Letošnje leto je vremensko zelo neugodno in težko. Kljub preizkušnjam s katerimi se srečujemo, pa naj bo to zaradi vremena, bolezni, nerazumevanja ali česa drugega pa ima vsak od nas tudi razlog za zahvalo. Kot župnik štirih župnij se želim najprej zahvaliti sobratoma Janezu Kozincu in Janezu Zupancu, da po svojih močeh pomagata pri pastoralnem delu v naših župnijah: za daritev sv. maše, za delitev zakramentov, za pripravo župnijskega glasila, za lepo in prijetno sobivanje v župnišču. Zahvaljujem se tudi »propedeutikom«, da s svojo mladostjo, veseljem in petjem prinašajo svežino v župnišče.

Vsi duhovniki pa se zahvaljujemo vsem sodelavcem, da na različne načine sodelujete pri verskem, pastoralnem in gospodarskem življenju župnije.

Hvala pevkam in pevcem, zborovodkinji, da je nedeljska sv. maša vedno tako lepa in bogata s cerkvenim petjem.

Hvala g. Janezu in g. Marku za poučevanje vorouka, ministrantom, bralcem božje besede, vsem ki skrbite za čistočo in krašenje cerkve, da je okolica cerkve urejena in pokošeno, članom Župnijskega pastoralnega sveta, ključarjem, sodelavkam župnijske Karitas; vsem, ki z molitvijo, dobrimi deli in darovi podpirate župnijo.

Posebno zahvalo pa izrekam ga. Pavlici in ga. Vilmi za vso pomoč pri delu in življenju župnije.

Hvala za vaše darove, ki jih namenjate ob nedeljah, praznikih in pogrebih za potrebe župnije, saj tako vzdržujemo in obnavljamo naše svetišče in župnišče.

Bog povrni vsem, ki nam duhovnikom storite kaj dobrega in nas podpirate pri dušnopastirskem delu. Ta zahvala pa je tudi prošnja, da bi še naprej lepo sodelovali in skupaj delali za rast Božjega kraljestva med nami.

hvaležni vaši duhovniki

ZAHVALNA NEDELJA pri SV. BENEDIKTU

V nedeljo, 12. novembra ob 10.30 uri obhajamo zahvalno sv. mašo pri p. c. Sv. Benedikta. Lepo vabljeni.

PIREDITEV POZDRAV VINU

Društvo vinogradnikov Trta vabi v nedeljo, 12. novembra v Šmarje pri Jelšah, kjer bo prireditev Pozdrav vinu. Ob 10.15 uri bo sveta maša z blagoslovom vina. Lepo povabljeni.

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

Od 6. do 12. novembra naše svetišče čistijo in krasijo verniki iz Hajnskega.

31. NAVADNA NEDELJA

Ponedeljek 6. 11. 2023	Lenart (Narte), opat		
Torek 7. 11. 2023	Ernest, opat	16.30 17.00	<i>molitev rožnega venca za † Antona Kovačič molitev pred Najsvetejšim za duhovne poklice</i>
Sreda 8. 11. 2023	Gotfrid (Bogomir), škof;		
Četrtek 9. 11. 2023	Teodor (Darko), muč.		
Petek 10. 11. 2023	Leon Veliki, papež		
Sobota 11. 11. 2023	Martin (Davorin), škof;	8.00	za † Franca Krumpaka iz Laš
Nedelja 12. 11. 2023	32. med letom Jozafat Kunčevič, škof in mučenec	9.15	za † Martina Debelak, starše, brate in sestre Debelak, Janeza in starše Gajšek, Alojza Škodič za † Ano in Albina Bevcar, Pepco in Srečkota Vehovar – obl.

Glasilo je namenjeno za interno uporabo. Odgovarja župnik in dekan Damjan Ratajč (041 576 012). Župnija Sv. Peter na Kristan Vrhu, Kristan Vrh 49, 3241 Podplata, www.zupnija.kristanvrh.si